

men Venstre stemte ikke for beslutningsforslaget, selv om der også var et flertal bag det, og helt ærligt: Er fru Irene Simonsen ikke enig med mig i, at det er noget sludder, hun siger?

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Nej, jeg synes ikke, det er noget sludder, jeg siger. Jeg belyser bare, at der er flere aspekter i sagen, og samtidig siger jeg, at det ville være dejligt, hvis forslaget alene kunne løse de unge menneskers problemer. Men det gør det bare ikke, og i Venstre tror vi fortsat ikke, at det kan gøre det.

Men nu er der jo et flertal, der ønsker det, og så siger vi i Venstre, at vi også vil gå positivt ind for det, for hvis der er noget, vi brænder for, er det helt bestemt at tage hånd om de mennesker, som står i en meget, meget vanskelig situation. Vi går positivt ind i arbejdet, og det ville da være dejligt, hvis fru Anne Baastrup ville tage imod, at vi går positivt ind for det i stedet for bare at brokke sig som sædvanlig.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg synes egentlig, fru Irene Simonsens pædagogiske evner er lysende klare, for jeg kan jo forstå, at Venstre støtter forslaget, fordi der er flertal for det. Det eneste, fru Irene Simonsen ikke har afsløret, er, hvad Venstre mener om forslaget, for at der er flertal for et forslag, er jo i og for sig ikke altid en begrundelse for at støtte det; det kender vi i hvert fald til i Enhedslisten. Men jeg vil godt spørge, om Venstres ordfører ikke mener, at det, at de unge mennesker, det drejer sig om, får en højere kontanthjælp, betyder et fremskridt for dem.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Hr. Jørgen Arbo-Bæhr mener, at han har mere forstand på mine pædagogiske evner, end jeg selv har. Det skal jeg ikke gøre mig til dommer over, men det kan godt være, hr. Jørgen Arbo-Bæhr kan se tingene meget bedre, end jeg kan ud fra mit udgangspunkt.

Jeg siger igen, at vi støtter forslaget, fordi der er et flertal for det, og fordi vi brænder for, at den gruppe mennesker, vi taler om her, skal have den hjælp, de har behov for. Når mere end 90 herinde nu siger, at de tror, det kan hjælpe dem i deres situation, siger vi: O.k., så går vi positivt ind i arbejdet med det. Men vi ville gerne

gøre mere, og det ville være dejligt, hvis hr. Jørgen Arbo-Bæhr ville samarbejde om det.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg tror, vi alle sammen er enige om, at der skal gøres mere for at hjælpe de mennesker, men jeg har stadig ikke rigtig fået svar på, om fru Irene Simonsen mener, at det er en fordel for de mennesker, forslaget omhandler, at de får en højere ydelse. Det er egentlig bare det, jeg spørger om: Mener Venstre, at det er en fordel for de mennesker, eller mener Venstre, at det ikke er en fordel for de mennesker? Det skulle man nok kunne svare på.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jeg kan i hvert fald sige helt klart og tydeligt, at for lige præcis den gruppe af mennesker er det ikke til skade; det kan ikke skade noget, og det kan ikke sinke noget for den gruppe mennesker.

Så vil jeg godt analysere lidt på hr. Jørgen Arbo-Bæhrs pædagogiske evner. Jeg hører hr. Jørgen Arbo-Bæhr sige, at vi er enige om, at der skal gøres noget og tages hånd om de mennesker. Så tror jeg, vi har en pædagogik, vi kan mødes om, og lad os så gøre det.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Thomas Adelskov.

Thomas Adelskov (S):

I dag er det på mange måder en mærkedag. Socialdemokratiet har en formand, der fylder 40 år, vi står med et lovforslag, som afhjælper en gruppe unge menneskers økonomiske problemer, og regeringen er blevet klogere og vil nu stemme for det. Så alt i alt er dagen i dag sådan set ikke bare en ret god dag, men en virkelig mærkedag.

Kl. 16.50

Med dette lovforslag får vi punkteret regeringens mantra om, at det skal kunne betale sig at arbejde. Socialdemokraterne mener sådan set, at man skal arbejde, hvis man kan arbejde, og der skal også stilles krav til mennesker, der er ledige, om, at de skal finde arbejde, opkvalificere sig og uddanne sig. Men der er altså nogle mennesker her i samfundet, som af forskellige årsager ikke kan honorere kravet om arbejde eller uddannelse, f.eks. gruppen af unge psykisk syge. Her er vi nødt til at sige, at det godt kan være, vi har overordnede politikker og mantraer, men at